

21 נובמבר 2011

לכבוד

ועדת הפנים, הגנת הסביבה ובריאות

על מי השתייה שלנו – סדר עדיפויות הבריאות והכיס

הנני מבקש להאיר מספר נקודות בנושא מי השתייה, בראיה לאומית.

המדינה גאה מאד באיכות מי הברז המגיעים אלינו הביתה, **אלא, שמי הברז האיכותיים של אתמול נמצאים בירידה ולא יהיו לנו מחר ובעתיד!** בהתנהלות הנוכחית ככל שיצליחו להפיק יותר מים מותפלים כך יורדת איכות הבריאות במי השתייה.

בתחרות עם המים מהבקבוקים - "בצבע תכלת" - צריך שיהיו לנו ביציאה מהברז - מי שתייה בריאים ורצוי גם חסכוניים!

עד כה מי השתייה שסופקו לנו על פי הגדרתם הם מים "קשים" ו"קשים מאד" כאשר דרגת הקושי נקבעת לפי כמות המינרלים – **סידן ומגנזיום** – המצויה בהם!

הדרישה היא- להמשיך לקבל אותם קשים!!!

ברחבי הארץ הקושיות הממוצעת גבוהה ונאמדת בכ-300 מיליגרם לליטר (מג"ל).

לאור הגברת השימוש במים מותפלים בעולם כמקור להשלמת המחסור במי שתייה מצא ארגון הבריאות העולמי WHO עשרות מחקרים העוסקים בנושא "המים הקשים" והקשר שלהם לבריאות.

לפחות 3 עובדות מוכחות נמצאו במחקרים הללו:

- א. ככל שהמים קשים יותר – שיעור התמותה ממחלות לב קטנה יותר!
כלומר שתו מי ברז!
- ב. לכולנו אך בעיקר לנשים יש צורך במאות מיליגרם סידן ליום כדי למנוע דלדול העצם כתוצאה מבריחת הסידן. (אוסטיאופורוזיס) ובמי הברז הנוכחיים יש המון סידן זמין לגוף.
וגם ידוע ברפואה - שנוכחות המגנזיום משפיעה על ספיגת הסידן.
- ג. המינרלים שבמים זמינים לגוף – הרבה יותר מהגבינות והחלב וכד'!
כלומר שתו מי ברז.

עכשיו מערבבים לנו מים מותפלים עם המים הקשים והבריאים.
למים המותפלים מחזירים סידן, -אמנם ברמה נמוכה יותר מהקיים- אך מחזירים בפועל!
בעוד- שהחזרת המגנזיום מתעכבת בלבטים ועדיין נמצאת בדיונים –

הוא - שמגן על הלב שלנו - טרם הוחזר!

אנחנו צריכים לדרוש, ולא לוותר על הבריאות באיכות מי השתייה.
כלומר להחזיר גם- את המגנזיום ועכשיו.

לשמור על רמת קושיות גבוהה כפי שהייתה כל השנים. עם עובדות לא מתווכחים!!

ולעניין הכסף והכיס!!

מחיר החזרת המינרלים למים נמוך בהשוואה לעלויות עתק שהמדינה תצטרך לשלם למיטות אשפוז/חדרי חולים/ימי מחלה, ירידה בתפוקות ועוד ועוד. כאשר נגלה את ילדי הדור הבא שאורך חייהם מתקצר נבין – וגם זאת רק אחרי ששוב נשלם על מחקרים, שאת אחד היתרונות הבריאותיים שיש לנו, ביטלנו במו ידינו עם הקידמה של המאה ה-21. רק כ-60% בעולם נהנים ממים קשים ובמדינתנו הקטנה כמעט כולנו – למעט חריגים אז למה לקלקל!

והנה לכם כלי עזר לדעת אם בבית שלכם המים קשים או לא – יש או אין אבנית בקומקום!!? ככל שיש יותר אבנית סימן שהמים יותר קשים. אל תוותרו עליה – אפשר לטפל בה נכון בלי למנוע אותה. כלומר ניתן לחסוך אנרגיה, לשמור על הצנרת והברזים ואפילו ליהנות ממים בחינם מהשמש. חשוב לטפל נכון באבנית ואת הטיפול הנכון באבנית יעשה עבור הצרכן תאגיד המים כחלק משיפור השרות ובהתאם לסעיף 32 ברפורמת המים. ההוצאה תמומן מהחיסכון בעלויות חימום המים ובמניעת בלאי מוגבר בצנרת ובמערכות החימום.

תשמרו לנו על המים הקשים הבריאים! תשמרו לנו על יסודות הקורט.

מאחר שבתהליכי ההתפלה מופקים מים נקיים ללא מינרלים כלל (RO) הרי שבטכנולוגיה מסודרת יטפטפו למים בטכניקה א' או ב' מינרלים למים ולזה איננו צריכים להסכים. שום תהליך מלאכותי לא יחליף את הטבע שממנו נקבל יסודות הקורט כמו עכשיו.

והנה המלצתי- להזרים המים המותפלים לאקויפר ולכנרת ואז:
המים יתעשרו במינרלים מהסלעים, האקויפר יינצל, הכנרת תקבל מים, הירדן יזרים מים לים המלח והתועלת היא - בריאותית מהברז האישי של כולנו, הכי זולה כלכלית וטובה לסביבה!
בשום אופן לא לספק מים ללא המינרלים ובמינימום - יש לערבב אותם עם מי התהום!!
הדיונים האחרונים שפורסמו על העדיפות למי הברז בהשוואה למים המינרלים בבקבוקים יהיו נושא לסתירה עצובה אם לא ישמרו לנו על המים הקשים – כאן ועכשיו!

בבקשה

* שמעון רדליך – כלכלן /מנכ"ל תמהיל הופכים אבנית ליתרון
מומחה בתחומו